

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/386/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206563
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8812206563.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému: U. U., O. XX.X.XXXX, V. X. Ž. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 5.134,12 € s prísl. takto

rozhodol:

Súd konanie o zaplatenie 380,- € zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.915,95 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 3.915,95 € od 26.10.2011 do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 209,44 € a trov právneho zastúpenia právneho zástupcovi žalobcu vo výške 1238,87 €.

Určuje, že uvedené peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach vo výške po 30,- € mesačne, počnúc mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudol právoplatnosť, vždy do 20-teho dňa za príslušný mesiac, až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

Vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5.134,12 € s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 4.756,90 € od 26.10.2011 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 27.03.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 21.7.2006 zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a VOP. Ďalej uviedol, že zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 5.134,12 €, ktorá pozostávala z istiny 4.756,90 €, riadneho úroku 0 €, úroku z omeškania 377,22 € a ostatného príslušenstva v sume 0 € v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia. Žalovaný uznal vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku, ako aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 26.10.2011, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadne splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Žalovaný ku dňu spísania žaloby neuhradil žiadnu sumu.

Žalobca podaním zo dňa 6.5.2015 zobral žalobu čiastočne späť a to v časti sumy 380 € z dôvodu jej úhrady žalovaným po podaní žaloby na súd a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 4.754,12 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 4.756,90 € od 26.10.2011 do 27.2.2013, zo sumy 4.706,90 € od 28.2.2013 do 20.3.2013, zo sumy 4.676,90 € od 21.3.2013 do 19.4.2013, zo sumy 4.646,90 € od 20.4.2013 do 26.6.2013, zo sumy 4.616,90 € od 27.6.2013 do 25.7.2013, zo sumy 4.586,90 € zo sumy 26.7.2013 do 26.8.2013, zo sumy 4.556,90 € od 27.8.2013 do 27.9.2013, zo sumy 4.526,90 € od 28.9.2013 do 27.11.2014, zo sumy 4.496,90 € od 28.11.2014 do 27.1.2015, zo sumy 4.466,90 € od 28.1.2015 do 27.2.2015, zo sumy 4.436,90 € od 28.2.2015 do 30.3.2015, zo sumy 4.406,90 € od 31.3.2015 do 28.4.2015 a zo sumy 4.376,90 € od 29.4.2015 do zaplataenia.

Podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver 3.319,39 €, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 48,06 € (1448 Sk) vždy k 20. dňu v mesiaci.

Žalobca pred súdom uviedol, že si po čiastočnom späťvzátí žaloby uplatňuje len nepremičané splátky v počte 97 splatných podľa zmluvy o úvere.

Žalovaný uviedol, že je bez finančných prostriedkov, so žalobcom sa dohodol na mesačných splátkach po 30 €, ktoré už začal splácať a preto žiada súd, aby naďalej mohol splácať úver v mesačných splátkach.

Vedľajší účastník na strane žalovaného oznámil vstup do konania podaním zo dňa 14.9.2012, vzniesol námietku premlčania a aktívnu legitimáciu žalobcu a žiadal žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, vyjadreniami žalobcu, vyjadreniami vedľajšieho účastníka, čiastočným späťvzatím a zistil nasledovný skutkový stav:

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 21.7.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku. I. zmluvy, predmetom zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru bankou dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto zmluve o úvere. Na základe úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 3319,39 € (100.000 Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal ako dlžník splácať v mesačných splátkach po 48,06 € (1448 Sk) a to v 120 mesačných splátkach k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.7.2016, pričom úroková sadzba predstavovala ku dňu podpisu zmluvy 11% ročne a ročná percentuálna miera nákladov 13,48%.

Podľa čl. II. bod 2 zmluvy žalovaný ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú Všeobecné obchodné podmienky, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, za ktorých sa bankový produkt poskytuje, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať.

Podľa bodu 3. uvedeného článku zmluvy všetky právne vzťahy výslovne neupravené v zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Reklamačného poriadku, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi, a to v tomto poradí.

V bode 4. článku II zmluvy si zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

V zmysle bodu 1.2 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) tieto VOP upravujú všetky vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom na základe zmlúv uzatvorených v súvislosti s bankovými produktmi, ako aj na vzťahy vznikajúce v súvislosti s konaním, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy.

VOP tvoria súčasť akejkoľvek zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s príslušným bankovým produktom, bez ohľadu na to, či je príslušný produkt vo VOP upravený (bod 1.3 VOP).

V rozsahu, v akom sa ustanovenia písomnej zmluvy uzatvorenej medzi bankou a klientom v súvislosti s určitým bankovým produktom líšia od ustanovení VOP alebo osobitných obchodných podmienok, sú rozhodujúce ustanovenia takejto písomnej zmluvy. Ak ustanovenia VOP týkajúce sa jednotlivých bankových produktov obsahujú odlišnú úpravu ako všeobecná alebo záverečná časť VOP, sú rozhodujúce ustanovenia osobitnej časti VOP (čl. 1 bod 1.4., bod 1.5. VOP).

Podľa bodu 7. VOP tieto ustanovenia VOP upravujú záväzkovoprávne vzťahy medzi bankou a klientom - fyzickou osobou nepodnikateľom, vzniknuté na základe zmluvy o úvere, v ktorej sa banka ako veriteľ zaväzuje, že na požiadanie klienta ako dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a klient- fyzická osoba nepodnikateľ ako dlžník sa zaväzuje peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Banka poskytne splátkový úver, t.j. peňažné prostriedky vo výške určenej v zmluve o úvere a po splnení podmienok uvedených v zmluve o úvere a to takým spôsobom, že pripíše peňažné prostriedky v prospech účtu uvedeného v základných podmienkach zmluvy o úvere. Vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov sa uskutoční formou splátok klientom (bod 7.2.4 VOP).

Podľa čl. 7 bod 7.3.1. VOP pohľadávku z úveru, ktorá sa skladá z istiny, jej súčasťou a príslušenstva spláca klient pravidelnými splátkami, periodicitou dohodnutou v základných podmienkach zmluvy. Banka je oprávnená rozhodnúť o spôsobe splácania úveru pred poskytnutím úveru a kedykoľvek počas trvania úverového vzťahu. V prípade, že ku dňu splatnosti úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov spojených so splátkovým úverom nebude na účte dostatok prostriedkov na ich úhradu a dohodnutý úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške, dohodli sa klient a banka na tom, že banka je oprávnená uspokojiť splatné úroky vo forme zaťaženia účtu, i keď neexistuje klientova pohľadávka z jeho účtu a úverový rámec je vyčerpaný v celej dohodnutej výške. Na základe tejto skutočnosti bude rozsah čerpaného splátkového úveru vyšší ako je výška dohodnutého úverového rámca (nepovolené prečerpanie) a klient je povinný okamžite vyrovnať toto nepovolené prečerpanie minimálne do výšky dohodnutého úverového rámca.

Splátka je uhradená včas, ak je pripísaná na účet banky najneskôr v deň splatnosti splátky a banka má možnosť s poukázanou sumou nakladať (čl. 7 bod 7.3.3. VOP).

V zmysle bodu 7.4.4. čl. 4 VOP pokiaľ je klient v omeškaní so splácaním úveru, je povinný zaplatiť banke okrem úrokov z úveru stanovených v zmluve tiež úroky z omeškania.

Podľa čl. 7 bod 7.6.1. VOP ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo:

- a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená:
  - a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy v lehote, ktorú banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,
  - b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia klientovi. Odstúpením od zmluvy nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi bankou a klientom, resp. treťou osobou,
  - c) započítať pohľadávku z úveru banky voči akejkoľvek pohľadávke klienta voči banke,
  - d) zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru, a to až do doby, keď pominú skutočnosti, ktoré mali za následok pozastavenie poskytnutia alebo čerpania úveru.

Podľa bodu 19.16 VOP klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené,

bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ak aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.4.2011 adresovaným žalovanému spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámila postúpenie pohľadávky voči nemu na žalobcu ako postupníka.

Právny zástupca žalobcu listom označeným ako pokus o zmier zo dňa 12.6.2012 adresovaným žalovanému oznámil, že pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, ktorá skutočnosť mu bola oznámená a vyzval ho na splnenie povinnosti najneskôr do 19.6.2012.

Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca a žalobca ako postupník uzavreli dňa 24.3.2011 zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE. Podľa článku V. bod 5.1 predmetom zmluvy je dohoda zmluvných strán o odplatnom postúpení pohľadávok a to so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto zmluve.

V zmysle čl. V. bod 5.2 zmluvy o postúpení pohľadávok na základe podmienok tejto zmluvy postupca postupuje postupníkovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky vrátane príslušenstva a všetkých práv a nárokov, ktoré sú s pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

Podľa prílohy k zmluve o postúpení splatnosť úveru bola stanovená na 20.7.2016, zostatok pohľadávky predstavoval sumu 5.134,12 € a istina celkom sumu 4.756,90 €, istina do spl sumu 4756,90 €, v ďalšom bol uvedený počet dní omeškania 1251.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 28.4.2015 uviedol, že sa domnieva, že postupca neadresoval písomnú výzvu žalovanému o jeho omeškaní, čím došlo k porušeniu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“) a citoval predmetné ustanovenie s tým, že na základe neho vyslovuje názor, že postupca nebol oprávnený postúpiť pohľadávku žalovaného. Ďalej poukázal na právnu skutočnosť, ktorá vyplýva z uvedeného ustanovenia, že postupca je oprávnený postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez výslovného súhlasu žalovaných za predpokladu, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, ako je tomu v predmetnom prípade a dal súdu do pozornosti právnu skutočnosť uvedenú v prílohe k zmluve o postúpení a to konkrétne pod označením počet dní omeškania 1251 dní, z ktorej jasne vyplýva, že žalovaný ku dňu postúpenia pohľadávky zo dňa 24.3.2011 bol 1251 dní v omeškaní. Z uvedeného je zrejme, že úverový vzťah bol ukončený v októbri 2007 a preto vzniesol námietku premičania. Vedľajší účastník žalovaného ďalej uviedol, že vznáša námietku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, keďže zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 24.3.2011 považuje za neplatnú, nakoľko na žalobcu nemohol byť zo strany postupcu postúpený tzv. živý úver, keďže žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov, na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie. Predmetom postúpenia medzi bankou a nebankovou inštitúciou môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená podmienka, že banka písomne vyzve klienta na splnenie svojho peňažného záväzku, s ktorým bol nepretržite v omeškaní 90 dní. Žalobca ku dňu vyjadrenia nepreukázal, že postupca vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu potom, čo bol 90 kalendárnych dní v omeškaní a nepreukázal ani, že na neho boli postúpené len splatné splátky úveru. Ku dňu 24.3.2011 dlh v sume 5.134,12 € nemohol existovať, táto pohľadávka predstavuje skapitalizovanú sumu z celkového úveru, ktorý mal trvať do júla 2016, postupca celý úver skapitalizoval bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom úverový vzťah ukončil a následne skapitalizovanú sumu postúpil na žalobcu. Postupca je oprávnený na žalobcu postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale to by musel úverový vzťah lege artis ukončiť (vyhlásiť mimoriadnu splatnosť) a takýmto spôsobom sa dopracovať k pohľadávke v sume 5.134,12 €, ktorú následne môže postúpiť v súlade so zákonom aj osobe, ktorá nie je bankou. V ďalšom poukázal na konanie postupcu, prečo predmetný úverový vzťah neukončil. Na záver poukázal na právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov SR ako OS Trnava zo

dňa 8.7.2014, č. k. XXC XXX/XXXX-XX, OS Poprad z 23.9.2014, č. K. 21C 157/2013-120 a OS Bardejov zo dňa 11.11.2014, č. k. 1C 105/2013-240.

Súd zo svojej činnosti pozná stanovisko Národnej banky Slovenska, ktoré zaujala už v obdobných veciach, podľa ktorého čo sa týka správy úverov, pojem správa úveru nie je právne definovaným pojmom; za správu sa považuje činnosť, ktorej obsahom je starostlivosť o úver a to tak v etape jeho poskytovania ako aj v etape jeho splácania, vrátane správy pohľadávok z úveru. Obsah a rozsah správy úveru závisí od zložitosti úverového produktu, napr. dohodnutého spôsobu čerpania a splácania a v neposlednom rade sa správa úveru dotýka aj samotného účtovného a technického spracovania a evidencie úveru a prípadnej komunikácie s klientom. V zásade platí, že veriteľ vykonáva správu úveru sám, nie je však vylúčené, aby jednorazové alebo opakované činnosti týkajúce sa správy úveru či ako celku alebo jej časti zveril osobitnou zmluvou inej osobe a to podniku pomocných bankových služieb v zmysle § 25 ods. 7 zákona o bankách alebo inému poskytovateľovi služieb. Na vykonávanie bankou zverených činností týkajúcich sa správy úveru poskytovateľ služieb nepotrebuje povolenie Národnej banky Slovenska. K otázke správy úveru poskytnutého bankou, ktorý nebol zosplatnený a bankovému povoleniu uviedla, že v zmysle § 9 ods. 2 zákona o bankách bankové povolenie obsahuje presné vymedzenie bankových činností tak ako sú vymenované v § 2 ods. 1 a 2 zákona o bankách. Pomenovanie základnej bankovej činnosti „poskytuje úvery“ je potrebné vykladať tak, že banka je oprávnená vykonávať úverové obchody, ktorými sa v zmysle § 36 ods. 3 rozumejú činnosti týkajúce sa poskytovania úverov vrátane poskytovania záruk. Ku správe úveru zverenej tretej osobe poukázal na vyššie uvedené ohľadom správy úverov. K otázke možnosti prevodu nezosplatneného úveru zmluvou o postúpení pohľadávky na tretí subjekt, ktorý nemá postavenie banky a nemá bankové povolenie na vykonávanie tejto činnosti uviedla, že v zmysle § 2 ods. 13 zákona o bankách na banku a pobočku zahraničnej banky sa vzťahujú ustanovenia osobitného zákona, ak zákon o bankách neustanovuje inak. Na tomto právnom základe sú banky a pobočky zahraničných bánk oprávnené v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka postúpiť svoje pohľadávky tretej osobe, súčasne však musia byť dodržané ustanovenia zákona o bankách o ochrane bankového tajomstva. V ďalšom poukázala na postúpenie pohľadávky so súhlasom klienta a teda, že v zmysle § 91 ods. 1 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky poskytnúť tretím osobám informácie a doklady chránené bankovým tajomstvom len s predchádzajúcim súhlasom alebo na písomný pokyn klienta. Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže takúto pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť svoju pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, pričom aplikácia uvedeného ustanovenia zákona o bankách bude v praxi závisieť odo dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta z úveru, t.j. dohodnutého spôsobu splácania úveru. Ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za podmienky, že a) klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť („časť peňažného záväzku klienta“), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a c) na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Postúpenie pohľadávky nemá vplyv na beh premlčacích lehôt pre splatné a nezaplatené čiastkové plnenia (§ 103 Občianskeho zákonníka), ani nespôsobuje stratu výhody splátok pre klienta. Pokiaľ ide o osobu postupníka, v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou a pri postúpení pohľadávky odovzdá postupníkovi dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách,

ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

V zmysle § 92 ods. 8 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Vedľajší účastník na strane žalovaného namietal vecnú aktívnu legitimáciu žalobcu.

Z vykonaného dokazovania to vyplynulo, že suma, ktorej zaplataenie je predmetom tohto konania, je nárokom zo zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako bankou a žalovaným ako dlžníkom zo dňa 21.7.2006, na základe ktorej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver v sume 3.319,39 €, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť za v zmluve dojednaných podmienok. Žalobca svoj nárok v konaní a svoju vecnú aktívnu legitimáciu odvíja od zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzavretej medzi ním ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom (bankou), ktorou boli na žalobcu ako postupníka postúpené pohľadávky, vrátane ich príslušenstva a všetkých súvisiacich práv a nárokov s pohľadávkami spojených ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok.

Ako už súd uviedol vyššie, súčasťou úverovej zmluvy medzi postupcom ako bankou a žalovaným ako dlžníkom, boli aj Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými sa žalovaný oboznámil, súhlasil s nimi a zaviazal sa ich dodržiavať. V zmysle bodu 19.16 žalovaný ako klient výslovne súhlasil s postúpením tam špecifikovaných pohľadávok na tretiu osobu, pričom dojednanie neobsahovalo podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku. Preto podľa názoru súdu, banka ako postupca disponovala súhlasom žalovaného na postúpenie pohľadávky na tretiu osobu, žalobcu.

Napriek vyššie uvedenému súčasne boli splnené aj podmienky na postúpenie pohľadávky na žalobcu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže v danej veci bol úver splatný v splátkach, mala banka právo postúpiť postupníkovi celú, aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru tak ako to predpokladá citované ustanovenia zákona o bankách, ktoré hovorí o pohľadávkach zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta.

Podľa názoru súdu terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely na ust. § 92 ods. 8 len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania.

Vedľajší účastník tvrdil, že postúpením pohľadávky pred ukončením úverového vzťahu by došlo k obchádzaniu zákona, no takéto postúpenie nespôsobuje stratu výhody splátok pre klienta, preto klienti môžu naďalej plniť v splátkach, ak prípadne postupca nevyužije právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, samozrejme po splnení dojednaných podmienok. No v prípade, žeby k vyhláseniu splatnosti musel pristúpiť postupca ako banka len preto, žeby v opačnom prípade nemohol pohľadávku postúpiť, nebolo by práve takéto konanie tým, ktoré by sťažilo postavenie klientov. Taktiež podľa súdu nemožno hovoriť o akomsi neočakávanom ocitnutí sa klientov banky v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom, keďže klienti si musia byť vedomí neplnenia si svojich povinností vo vzťahu k banke, keďže sú v omeškaní s plnením splátok a už toľko podľa súdu nemôže obstať argumentácia

o dlhotrvajúcich úverových vzťahoch, keď z vykonaného dokazovanie je zrejmé, že žalovaný si svoje povinnosti neplnil, do podania žaloby neuhradil ani jednu splátku.

Súd sa teda nestotožnil so závermi vedľajšieho účastníka o nemožnosti postúpenia pohľadávky, resp. o možnosti postúpenia pohľadávky a to len tej jej časti, ktorá sa už stala splatnou alebo až po ukončení úverového vzťahu a vyhlásení mimoriadnej splatnosti a uzavrel, že postúpenie na základe zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a postupcom bolo platné a účinné a teda je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

Ako už súd uviedol vyššie, postúpenie pohľadávky nemá vplyv na stratu výhody splátok a rovnako nemá vplyv na plynutie premlčacích lehôt. Vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V

rámci obchodno-zväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné zväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho zväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný zväzkový vzťah, absolútny obchodný zväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný zväzkový vzťah. Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho

právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal zvolením iného zákona, ktorý primárna nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

Podľa § 96 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho konania (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších právnych predpisov; ďalej len „OSP“), navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konania zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takom prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Ako vyplýva z § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Ako je zrejmé zo zmluvy o úvere, konečná splatnosť bola dohodnutá na 120 mesiacov. Začiatok plynutia premlčacej doby je potrebné stanoviť v súlade s ust. § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého,

ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Jednotlivé splátky sa premlčujú samostatne od ich zročnosti až do okamihu, keď dlžník nesplní niektorú zo splátok. Nepremľčanými splátkami tak sú splátky splatné tri roky späťne od podania žaloby, teda splátky splatné po 28.6.2009, žaloba bola podaná dňa 28.6.2012. Keďže v danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 20. dňu v mesiaci, nepremľčanými splátkami sú tie, ktoré sú splatné odo dňa 20.7.2009.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Teda možno uzavrieť, že žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie nepremľčaných splátok, kde na uvedené nemá vplyv ani skutočnosť uvádzaná vedľajším účastníkom, že v čase postúpenia pohľadávky bol žalovaný v omeškaní 1251 dní. Postupca súdu oznámil, že nedošlo k ukončeniu predmetného úverového vzťahu a toto bolo vykonané až žalobcom, ktorý k uvedenému počtu dní omeškania uviedol, že sa jedná o súčet všetkých dní omeškania s jednotlivými úhradami a v žiadnom prípade predmetný údaj nemožno považovať za údaj o omeškaní s plnením celého dlhu.

Po skonštatovaní o aktívnej legitímácii žalobcu a po vysporiadaní sa s námietkou premlčania ako aj po postupe podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa súd pristúpil k samotnému posúdeniu nároku.

Žalobca si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 4754,12 € a úrok z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 4.756,90 € od 26.10.2011 do 27.2.2013, zo sumy 4.706,90 € od 28.2.2013 do 20.3.2013, zo sumy 4.676,90 € od 21.3.2013 do 19.4.2013, zo sumy 4.646,90 € od 20.4.2013 do

26.6.2013, zo sumy 4.616,90 € od 27.6.2013 do 25.7.2013, zo sumy 4586,90 € zo sumy 26.7.2013 do 26.8.2013, zo sumy 4556,90 € od 27.8.2013 do 27.9.2013, zo sumy 4526,90 € od 28.9.2013 do 27.11.2013, zo sumy 4496,90 € od 28.11.2013 do 27.1.2014, zo sumy 4466,90 € od 28.1.2014 do 27.2.2014, zo sumy 4436,90 € od 28.2.2014 do 30.3.2014, zo sumy 4406,90 € od 31.3.2014 do 28.4.2014 a zo sumy 4376,90 € od 29.4.2014 do zaplattenia.

Čo sa týka jednotlivých nárokov, úver bol žalovanému poskytnutý pri úrokovej sadzbe 11% ročne. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Úroková miera podobného úveru v bankách v čase poskytnutia úveru (júl 2006, spotrebiteľský úver nad 5 rokov) činila úrok 7,78% ročne. Vzhľadom na vyššie súd považoval dohodu o výške úrokov za platnú, keďže mal za to, že táto výška úroku nepresahovala v podstatnej miere úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi.

V zmysle VOP klient splácal pohľadávku z úveru, ktorá sa skladala z istiny, jej súčasťou a príslušenstva, teda súčasťou dojednanej výšky splátky bol aj poplatok za správu úveru v sume 1,99 € (60 Sk) mesačne. Potom splátka istiny a úroku z úveru po odpočítaní poplatku za správu úveru v sume 1,99 € predstavuje sumu 46,07 € (výška splátky 48,06 € - poplatok 1,99 €), pričom nepremiľčaných bolo 85 splátok, ktorých splatnosť nastala po 20.07.2009 každá v sume 46,07 €, súd zaviazal žalovaného na zaplattenie sumy 3.915,95 €, ktorú mu umožnil zaplatiť v mesačných splátkach po 30 € mesačne vzhľadom na jeho nepriaznivú finančnú situáciu, a žalovaný už aj so súhlasom žalobcu splátky vo výške 30 € mesačne vykonáva, a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu

nákladov alebo inú odplatu za vedenie úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za vedenie úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie. Preto ak žalobca uplatňuje nárok na predmetný poplatok v rámci splátok, ktoré sa mali stať splatnými po 20.7.2013, je to v rozpore s citovaným ustanovením zákona a súd nárok na poplatok za správu úveru obsiahnutý v splátkach po 20.7.2013 žalobcovi nepriznal.

V danej právnej veci sa jedná o poplatok, ktorý mal byť dojednaný a jednotlivé zložky sa stali splatnými ako súčasť splátky úveru aj pred uvedenou novelou zákona o bankách, splátky splatné do 20.7.2013. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úveru podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je nesporné, že žalovaný ako klient a dlžník z úverového vzťahu bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi poplatok za vedenie úveru. Teda laicky povedané a rovnako asi aj chápané priemerným spotrebiteľom, žalovaný bol povinný platiť žalobcovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď žalobca ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášal žalovaný ako spotrebiteľ ktorý predsa za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatil žalobcovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru a preto na žalovaného ako spotrebiteľa a dlžníka nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za vedenie úveru uplatneného žalobou aj v tejto časti zamietol.

Nakoľko sa žalovaný dostal s plnením peňažnej čiastky do omeškania, súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania avšak iba zo sumy 3.915,95 € tak ako ju ustálil vyššie po nepriznaní nároku na poplatok za správu úveru a to odo dňa 26.10.2011 do zaplatenia vo výške 9,5% ročne a čo do zvyšku, teda v časti nepriznania nároku na úrok z omeškania zo sumy predstavujúcej poplatky za správu úveru žalobu aj v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 149 ods. OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 308 € zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby v tejto časti, nakoľko žalovaný túto suma zaplatil po podaní žaloby. Vo zvyšnej časti žaloby pokiaľ ide o sumu 3915,95 € s príslušenstvom tejto vyhovel. V časti zastaveného nároku žalobcu bol v konaní rovnako úspešný žalobca.

Právny zástupca žalobcu si uplatnil nárok na náhradu trov konania vo výške 308 € za zaplatený súdny poplatok a vo výške 2493,36 € z titulu vzniknutých trov právneho zastúpenia.

Trovy právneho zastúpenia právny zástupca žalobcu vyčíslil v zmysle vyhlášky MS SR č. 655/2004, pri výške jedného úkonu v sume 180,93 € pri hodnote sporu 5134,12 €, takto:

A/ Odmena

prevzatie a príprava zastúpenia	180,93€
návrh na začatie konania	180,93 €
námietka neprípustnosti VÚ zo dňa 10.6.2013	180,93 €
odvolanie proti uzneseniu zo dňa 14.4.2014	180,93 €
vyjadrenie zo dňa 18.5.2014	180,93 €
námietka neprípustnosti VÚ zo dňa 28.1.2015	180,93 €
vyjadrenie zo dňa 6.5.2015	180,93 €
účasť na pojednávaní dňa 7.5.2015	180,93 €
vyjadrenie zo dňa 13.5.2015	180,93 €

účasť na pojednávaní dňa 22.9.2015 ..... 180,93 €
DPH 20% ..... 361,86 €
Odmena spolu 2.171,16 €

B/ Hotové výdavky podľa § 15 a nasl. vyhl. č. 655/2004 Z. z.

režijný paušál

2x á 7,63 € za rok 2012 ..... 15,26 €
1x 7,81 € za rok 2013 ..... 7,81 €
2x 8,04 € za rok 2014 ..... 16,08 €
5x 8,39 € za rok 2015 ..... 41,95 €
DPH 20% ..... 16,22 €
SPOLU: 97,32 €

Cestovné náhrady - použitie osobného motorového vozidla AUDI A6, KE 684IN:

1/ základná náhrada za cestu 2x Košice - Vranov nad Topľou a späť za účasť
na pojednávaní 7.5.2015 a 22.9.2015

0,183 €/km, t. j. 200 km x 0,183 €/km ..... 36,60 €

2/ náhrada za spotrebované pohonné hmoty, priemerná spotreba 5,0/100 km,

200 km x 5,0/100 km, t. j. 10,0 L x 1,10 €/L ..... 11 €

SPOLU: 47,60 €

DPH 20% 9,52 €

Cestovné náhrady spolu: 57,12 €

Náhrada za stratu času:

Cesta Košice - Vranov nad Topľou a späť na uvedené pojednávania,

t. j. 2x 5 začatých polhodín, t. j. 10 x 13,98 € ..... 139,80 €

DPH 20 % ..... 27,96 €

Náhrada za stratu času spolu: 167,76 €

Hotové výdavky spolu: 322,20 €

Trovy právneho zastúpenia spolu: 2.493,36 €

Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia právnym zástupcom žalobcu súd tomuto nepriznal z
vyčíslenej odmeny, odmenu za tieto úkony právnej služby:

Námietka neprípustnosti VÚ zo dňa 28.1.2015 v sume 180,93 €

Vyjadrenie zo dňa 13.5.2015

Právny úkon - námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníka zo dňa 28.1.2015 súd považoval za
nedôvodný, nakoľko žalobca podal námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníka podaním zo dňa
10.6.2013, o ktorej súd právoplatne rozhodol uznesením zo dňa 7.3.2014. Predmetné uznesenie o
prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka nadobudlo právoplatnosť 31.3.2015, po tom, čo Krajský súd
v Prešove, uznesením č. k. XXCo XX/XXXX-XX zo dňa 24.2.2015, potvrdil uznesenie prvostupňového
súdu.

Súd nepriznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu ani za úkon „vyjadrenie zo dňa 13.5.2015“, v
ktorom žalobca buď bližšie špecifikoval uplatnenú pohľadávku.

Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju
opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze (uznesenie
Najvyššieho súdu SR z 9. 11. 2010, sp. zn. 5 M Cdo 21/2009).

V zmysle § 79 Občianskeho súdneho poriadku žaloba má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3)
obsahovať aj pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností.

V danom prípade aj s ohľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľskú vec, bolo potrebné
bližšie špecifikovať žalovanú sumu, čo žalobca v žalobe neurobil a súd ho následne musel na

bližšiu špecifikáciu žalovanej pohľadávky vyzvať. Vzhľadom na uvedené nie je možné považovať trovy právneho zastúpenia vynaložené v súvislosti so špecifikáciou pohľadávky za účelne vynaložené. Samotná žaloba už mala obsahovať podrobnú špecifikáciu žalovanej sumy a uvedený nedostatok nemôže ísť na úkor strany, ktorá je v spore neúspešná.

Zároveň súd k týmto nepriznaným úkonom nepriznal režijný paušál a DPH.

Ďalej súd odmenu za úkony právnej služby - námietka neprípustnosti VÚ zo dňa 10.6.2013 a odvolanie zo dňa 14.4.2014 proti uzneseniu o pripustení vedľajšieho účastníka do konania priznal podľa § 13a ods. 2 písm. b) zák. č. 655/2004 Z.z., v zmysle ktorého, za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu patrí odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, v tomto prípade vo výške po 90,46 € za každý úkon (1/2 zo sumy 180,93 €).

Trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu žalobcu tak pozostávajú z odmeny za tieto úkony právnej služby:

A/ Odmena

prevzatie a príprava zastúpenia	180,93€
návrh na začatie konania	180,93 €
námietka neprípustnosti VÚ zo dňa 10.6.2013 (1/2)	90,46 €
odvolanie proti uzneseniu zo dňa 14.4.2014 (1/2)	90,46 €
vyjadrenie zo dňa 18.5.2014	180,93 €
vyjadrenie zo dňa 6.5.2015	180,93 €
účasť na pojednávaní dňa 7.5.2015	180,93 €
účasť na pojednávaní dňa 22.9.2015	180,93 €
DPH 20%	253,30 €
Odmena spolu	1.519,81 €

B/ Hotové výdavky podľa § 15 a nasl. vyhl. č. 655/2004 Z. z.

režijný paušál

2x á 7,63 € za rok 2012	15,26 €
1x 7,81 € za rok 2013	7,81 €
2x 8,04 € za rok 2014	16,08 €
3x 8,39 € za rok 2015	25,17 €
DPH 20%	12,86 €

SPOLU: 77,18 €

Cestovné: 57,12 €

Náhrada za stratu času: 167,76 €

Spolu hotové výdavky: 302,06 €

Trovy právneho zastúpenia spolu: 1.519,81 + 302,06 = 1821,87 €

Súdny poplatok: 308 €

V danom prípade mal žalobca úspech vo výške 84% a žalovaný vo výške 16%. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania vo výške 68% z jeho uplatnených trov konania, preto súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania pozostávajúcich z pomernej časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 209,44 € (68% zo sumy 308 €) a trov právneho zastúpenia vo výške 1238,87 € (68% zo sumy 1821,87 €).

V konaní na strane žalovaného vystupoval aj vedľajší účastník, ktorého úspech sa odvíja od úspechu účastníka, na ktorého strane vystupuje. V tomto konaní bol, ako už súd vyššie uviedol úspešnejší žalobca, preto súd o trovách konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rozhodol tak, že tento nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.